

سهاد فقہ رموز و دہی صہ حیح بو تہیہ رکردنی

نامادہ کردنی:

مکتبہ الإمام الوادعی

وہر گیر: زریان سہر چناری

پیڈا چوونہ وہ: ماموستانا عطا

الأثری

چاپی یہ کہم

۱۴۳۵ھ کوچی

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

PDF کتابی پرمک فہرعی

Public Figure

لہرہ

باشترین و بہسودترین و پر خوبنہرترین کتابہکان

بہ خوبایی و بہ شیوہ PDF داگرہ

Ganjyna

لینکی کتابہکان 📖 ہم لینکہ بکمرہوہ بڈ داگرتی کتابہکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

Ktebi_PDF

با لیورده بیت

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

سہاجر

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

نورالدین

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

زبانے پشیمبران

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

نورالدین

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

نورالدین

نورالدین
کتابی PDF
رہبان

سہد

فہرمودہی صحیح

بؤلہ بہرکردن

نامادہ کردنی / مکتبۃ الامام الوادعی

وہرگیر / زریان سہرچناری

مائة حدیث
للصالحین
الصحیحین

مسکت

بسم الله الرحمن الرحيم

سەد فەرمودەى سەحیح

بۆ

لەبەرکردن

(مائه حدیث للحفظ ما ورد فی الصحيحین)

ئامادەکردنی / مکتبە الامام الوادعی

وەرگیر / زریان سەرچناری

پیداچونەووی / مامۆستا عطا الاثري

(پیشنوێژو وتارخوینی /

مزگەوتی شەھیدان لە پێنجوین)

بۆ دەست کەوتنی ئەم نامیلکەرە

سەردانی (تۆمارگەری سوننە) لە سلێمانی - شەقامی مەولەوی - بازاری کەنار

📖 : ۰۷۷۰۳۶۷۵۱۴۱

إخلاص النية لله جل جلاله

پاک کردن نهی بخوا

۱- عن عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) قال: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) يقول: إنما الأعمال بالنيات. وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله. ومن كانت هجرته لدنيا يصيبها، أو امرأة ينكحها فهجرته إلى ما هاجر إليه. "مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ"

واته: عومری کوری خهتاب (رضی الله عنه) دهفه رمویت: گویم له پیغه مبهری خوا
بوو (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) دهیفه رموو: به پاستی پاداشتی کرده وه کان به گویره ی
نیه تی ناودله، بویه هه موو که سیك به گویره ی نیه تی ناودلی پاداشت وهرده گریت، هه رکه سیك
کوچک کردنه که ی (له شاری مه که وه بو شاری مه دینه) له بهر خواو پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) بیت نهوا کوچک کردنه که ی له بهر خواو پیغه مبهری خوا به (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) و (پاداشته که ی به گویره ی نه وه وهرده گریت) وه هه رکه سیك کوچک کردنه که ی
بو به ده ست هینانی مالی دنیا بیت، نهوا به ده ستی ده هینیت و (پاداشت وهرنا گریت
له سه ری) یان بو نه وه کوچ بکات (بو شاری مه دینه) که له وی ثافره تیک ماره بکات (به هه مان
شیوه پاداشت وهرنا گریت له سه ری) که واته هه رکه سه و کوچک کردنه که ی بو نه وه یه که خوی
مه به ستیتی. (پاداشته که شی هه ر به گویره ی مه به سته که ی خویه تی).

احذر الشرك بالله جل جلاله

ناگادار به نه که ویته شیرکه وه

۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ، مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) فه رمویه تی: خوی گه وه
دهفه رمویت: من له هه موو شهریکه کان بی پیویست ترم له شهریک، بویه هه رکه سیك کاریک (بو
من) نه نامبدات و به شی شهریکیکشی تی بکات نهوا من واز لهو کاره ده هینم بو
شهریکه که.

راقب قلبك وأخلص عملك

چاودیری دلت بکه و کرده وه کانت پاکبکه ره وه

۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ وَلَا إِلَى صُورِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: به پاسنی خوای گه وره (بۆ هه لسه نگاندنتان) ته ماشای شیوه و شکلتان ناکات، وه مهروه ها ته ماشای له شولاریشتان ناکات، به لکو ته ماشای دل و کرده وه کانتان ده کات.

مداومة الاستغفار

به رده و امبون له سه ر توبه کردن

۴- عَنْ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ يَسَارٍ الْمَرْزَبِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوَبُّوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: ته ی خه لکین ته وبه بکه ن و بگه پینه وه بۆلای خوای گه وره، من خۆم له پۆژیکدا "سه د" جار ته وبه ده که م.

باب التوبة مفتوح

دهرگای ته وبه کردن گراوه یه

۵- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغهمبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: خوای گه وره و میهره بان به شه ودا دهستی والاده کات بۆ ئه وه ی له و خراپه کارانه خوشبیت که له پۆژدا خراپه یان کردووه، وه به پۆژیشدا دهستی والاده کات بۆ ئه وه ی له و خراپه کارانه خوشبیت که له شه ودا خراپه یان ئه نجامداوه (به م شیوه لیخوشبون به رده وامه) تا کو ئه و پۆژه ی خۆر له خۆر ئاواوه هه لدیت. (واتا تا کو پۆژی قیامه ت.)

هه نديك له كرده وه چاكان

٦- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ بْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَائِعٌ نَفْسَهُ فَمُغْتَقِبُهَا أَوْ مُؤَبِّقُهَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ (مُؤَبِّقٌ: الْمُهْلِكُ: له ناوبه)

واته: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: پاكو ته ميزي به شيكه له نيمان وه گوتني " الْحَمْدُ لِلَّهِ " تاي ته رازوي باشه پرده كات، وه " سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ " نيواني نه رزو ئاسمان پر ده كهن، نويز نورو پوناكيه، مال به خشين به لگهيه (له سهر راستيتي نيمان) ئارامگرتن پوشتنايييه، قورئانيش به لگهيه به دهسته وه يان ده بيته به لگه به سهرته وه، هه موكهس به يانيان كه له مال ده چيته دهر (وهك نه وه وايه) نه فسي بفروشيته، جا يان (نه فسي خوي ده فروشيته به خوي خوي) ئازادي ده كات يان نه فسي خوي (ده فروشيته به شهيتهان) له ناوي ده بات.

إصبر على الاذى

ئارامبگره له سهر ناره جه تي

٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ، وَلَا وَصَبٍ، وَلَا هَمٍّ، وَلَا حَزَنٍ، وَلَا أَذًى، وَلَا غَمٍّ، حَتَّى الشَّوْكَةُ يُشَاكُهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ (النَّصَبُ: التعب: هيلاكى، الوصب: الألم والسقم الدائم: ئازارو نه خوشي دريژخاينه).

واته: پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: هه ربى تاقه تي و نه خوشي و خه فهت و ئازارو غه ميك كه توشي موسولمان ده بيت، ته نانهت نه گهر دركيكي تيهه لچه قى، نهوا به هويا نه وه خوي گه وره له تاوانه كانى ده سريته وه.

لا تغضب

تورده مه به

۸ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ.» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: به هیژ نه وکە س
نییه که له زۆرانباریدا به توانایه و (به سهر خه لکدا سهرده که ویت) له راستیدا به هیژ نه وکە س
(به سهر نه فسی خویدا زال ده بیّت) و کاتی تورپه بون دان به خویداده گریت.

إلزم الصدق

به رده وامیه له سهر راستگویی

۹ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الصَّدَقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى فُجُورٍ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا.» مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: راستگویی پینمایی که ره بز
چاکه کاری، وه چاکه کاریش پینمایی که ره بۆ چونه به ههشت، که سی واهیه هه میشه راستگویی
تا کو لای خوای گه وره به راستگو نا ونوس ده کریت، وه درۆ پینمایی که ره بۆ خراپه کاری وه
خراپه کاریش پینمایی که ره بۆ چونه دۆزه خ که سی واهیه به رده وام درۆده کات تا کو لای خوا
به درۆدن نا ونوس ده کریت.

لا تضيع النعم

نیعمه ته کان له ده ست مه ده

۱۰ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ):
نِعْمَتَانِ مَقْبُورَتَانِ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

واته: دوو نیعمه ت هه ن زۆریه ی خه لک لیان بی ئاگان (به گویره ی پتویست سودیان
لی نابینن) که بریتین له: ته ندروستی و ده ست به تالی.

کوشش کردن له گویرایه لی خوای گه ورده

۱۱ - عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ، فَإِنَّكَ لَنْ تَسْجُدَ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً، وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ.» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: گویم له پیغه مبهری خوا بوو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) ده یفه رموو: زور سوژده به ره بو خوا، چونکه به هر سوژده یه ک ده یبه یه، خوای گه ورده پله یه ک به رزت ده کاته وه وه له یه کیشته ده سرپشته وه.

الاعمال بالخوا تيم

کرده وه کان به گویره ی کو تاييه کانيانه

۱۲ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «يُغْتُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ.» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمويه تی: هه موو به نده یه ک له سه ر کو تايه مين کرده وه ی زیندو ده کرپته وه که له سه ری مردو وه.

لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا

هیچ چاکه یه ک به که م سه یر مه که ن

۱۳ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا، وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ.» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمويه تی: هیچ کرده وه یه کی چاک به که م ته ماشه مه که ن و (پی تان وایت پاداشتی که مه، به لکو چاوه ری ئه جرو پاداشتی زورین به ئه نجامدانی کرده وه ی که میش) ئه گهر ته ماشا کردنی برا موسولمانه که شت بیت به پویه کی خو شه وه.

استَعِنَ بِاللَّهِ تَعَالَى

پشت به خوا بیهسته

۱۴- عَنْ أَبِي مُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخْرُصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ. وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا. وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: ئیماندار ی به هیژ و (خوږاگر) با شتره له ئیماندار ی لاواز هه رچه نده هه ردوکیان هه ر خیر و چاکه یان تیدایه، (جا بۆ ئه وه ی ببیت به یه کیک له ئیمانداره به هیژه کان) سوربه له سهر ئه و شته ی سودت پیده گه یه نیت (نه که ی به خۆت بنازیت) ته نها پشت به خوا بیهسته و کۆلنه ده ربه، ئه گه ر شتیکی ناخۆشت هاته پێ (مه که وه ره گله یی) و مه لێ ئه گه ر وام بکر دایه واو و ده بوو، به لکو بلی: " قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ " ئه وه ی به سهرم هات قه ده ری خوابوو چی ویستی لیبت ده یكات، چونكه وشه ی (ئه گه ر) واتا (ئه گه ر وام نه کړ دایه وا نه ده بوو) ده رگا بۆ شه ی تان ده کاته وه (که بجیته دا لغه ی مروؤ و له بری هه ولدان دا بنیشیت و هه ر سه رزه نشتی خۆی یان ده ورو به ره که ی بکات).

المؤمن بين الشكر والصبر

ئیماندار له نیوانی شوکرانه بژی و ئارام گرتن دایه

۱۵- عَنْ صُهَيْبِ بْنِ سَنَانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «عَجَبًا لَأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ: إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءُ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءُ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: سه رسامی له کاری ئیماندار دا هه یه، کار و کرده وه کانی هه موی بۆی ده بنه مایه ی خیر و چاکه، ئه مه ش بۆ که س نییه جگه له ئیماندار، چونکه ئه گه ر توشی خوشیه ک ببیت شوکری خوی له سه ر ده کات، ده بیته مایه ی خیر بۆی، وه ئه گه ر ناخۆشیه کی توش بیت ئارام ده گریت له سه ری، ئه میش هه ر بۆی ده بیته مایه ی به ده سه ته ی نانی چاکه.

به شه کانی باوهر

۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةٌ: فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: ئیمان پیکهاتوو له چه فتاو نه وه نده به ش "یان شه ست و نه وه نده به ش" باشتین به شی بریتیه له گوتنی "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" وه بچوکتین به شی بریتیه له لابر دنی ناره چه تیه ک له سهره ریگایه کدا، وه شه رم و چه یا به شیکه له باوهر.

من مکفرات الذنوب

هه ندیک له شوره ره وهی تاوانه کان

۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنِبَتْ الْكَبَائِرُ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: پینج نویژه فره زه کان، و نویژی جومعه بۆ جومعه، به پوژو بونی مانگی په مه زان بۆ په مه زانیکی تر، هوئی سپینه وهی تاوانن به مه رجیک له گونا هه ره گه وره کان نزیک نه بیته وه.

من اسباب رضا الله

له هوکاره کانی به ده ست هینانی په زامه ندی خوا

۱۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: به پراستی خوی گه وره له و به نده یه ی خوی پازی ده بیئت کاتیك شتیك ده خوات سوپاسی خوا ده کات له سهری، وه کاتیك شتیك ده خواته وه سوپاسی خوا ده کات له سهری.

النهي عن كثرة السؤال

رېځگرى له پرسارکردنى زور

۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةُ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: چيم يو باسكردن وازبينن و (زور پرسيار مهكهن دهر باره ي) به راستي نه ته وه كانى پيش نيوه به هو ي نه وه وه له ناوچون پرسيارى زوريان دهكرد له پيغهمبهره كانيان (نه وه ي ده يانبيست نه يانده توانى جيبه جيبكه ن) جيازواى پيغهمبهره كانيان دهكرد تيايدا (نيوه يو نه وه ي وهك نه وانتان لى نه يه ت) مهرچيم لى قه دهغه كردن توخنى مهكهن وه هر فرمانيكم پيكردن به گويره ي تواناى خوتان جيبه جيبى بكهن.

النهي عن البدع

رېځگرى شت داهينان له ديندا

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: هر كهس هرچي دابهينيت له م دينه ماندا (شتيكي يو زياد بكات) كه تيايدا نه بيت نه وه (له لايه ن خواي گه وره وه لى وه رناگيريت) و په ت كراو هيه.

الدال على الخير كفاعله

هر كهس ببيتته رينيشاندهر يو كاريكي خير پاداشتي وهك بكه ره كه يه تي

۲۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فرمويه تي: هر كهس ببيتته رينيشاندهرى خه لك يو كاري خير، نه وا پاداشتي وهكو پاداشتي بكه ره كه ي بوده نوسريت. (به بى نه وه ي له پاداشتي بكه ره كه ش كه م ببيتته وه.)

الدِّينُ النَّصِيحَةُ

ثابین ناموژگاری و -دلسوزیه-

۲۲- عَنْ ثَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « الدِّينُ النَّصِيحَةُ » قُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ: « لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَنْفَمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نه م ثابینه ی نیمه ناموژگاری و دلسوزیه. گوتمان بۆکی؟ فه رموی: دلسوزی بۆ خواو قورئانه که ی و پیغه مبهرکه ی، وه ناموژگاری کردنی پیشه وایان و سه رجه م موسولمانان.

المؤمنون إخوة

ئیمانداران برای یه کترین

۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هیچ کامتان ئیمانی ته واونیه هه تا (ده گاته نه و پله یه ی) چی بۆخوی پی خۆشه بۆ براكه شی پی خوش بیّت. (هه روه ها چی بۆ خوشی پی ناخۆشه بۆ براكه شی پی ناخوش بیّت.)

المؤمنون جسد واحد

ئیمانداران وهك يهك لاشه وان

۲۴- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): « مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نمونه ی ئیمانداران له لایه نی خۆشه ویستی و سۆزو به زه بیان بۆ یه کتر وه کو یه کلاشه وان، نه گه ر یه ک نه ندای نه وه له شه ناساغ بیّت نه و هه موو لاشه که توشی شه ونخونی و "تا" ده بیّت.

شیواز دکانی گورینی خراپه

۲۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ.» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: ہہرکہستان کارنکر خراپی بینی باہہ ولبدات بہ دہست بیگوریت، نہ گہر نہ یتوانی باہہ ولبدات بہ "دہم" بیگوریت جا نہ گہر نہ یتوانی با لہ دلہ وہ پی ناخوش بیت ئەمہ شیان لاوازترینی ٹیمانہ.

علامات المنافق

نیشانہ ی دوو پروو دکان

۲۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: نیشانہ (سہرہ کیہ کانی) دوو پروو سی دانہن، کہ قسہ دہکات دروی پیوہ دہنیت، وہ کہ بہ لئن و پہیمان دہدات نایباتہ سہر، وہ کہ ئەمانہ تی لادادہ نریت خیانت و ناپاکی تیادہکات.

اتقوا الظلم والشح

خوتان بیاریزن لہ ستہم و چاوچنؤکی

۲۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِمَهُمْ.» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فہرمویہ تی: خوتان بیاریزن لہ ستہم کردن (لہ نہ فسی خوتان و دہ ورو بہرہ کہتان و ئازہ لانیش) چونکہ ستہم کردن دہ بیتہ مایہ ی تاریکی لہ پوژی قیامہ تدا، وہ خوشستان بیاریزن لہ چاوچنؤکی، چونکہ ٹوممہ تہ کانی پیش نیوہ یان لہ ناوبرد، چاوچنؤکی وای لیکردن خوتنی بہ کتر برژن و حہرامکراوہ کان حہ لال بکن.

هَذَا هُوَ الْمُسْلِمُ

موسولمان ددینت و ابیت

۲۸ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتَهُ يَتَغَمَّبُهُ رِيخُوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوهُ تَي: موسولمان نه وهیه که موسولمانان له زمان و دهستی پاریزراوین (نه غه یبه تیان بکات و نه نازاریان بدات) وه کوچبه ریش نه وه که سهیه که پشت هه لکات له هه موو نه وشتانه ی خوای گه وره قه ده غه ی کردون.

المؤمن مصاب

ئیماندار توشی ناره چه تی ددینت

۲۹ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): مَنْ يُرِذَ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبُ مِنْهُ. ^(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَاتَهُ يَتَغَمَّبُهُ رِيخُوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوهُ تَي: خوای گه وره بو هه رکه سیکی (موسولمان) چاکه ی بویت، توشی به لاو موسیبه تی ده کات (بو نه وه ی له تاوانه کانی پاک ببیته وه).

جزاء القسوة

سزای دل ره قی

۳۰ عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ لَا يَرْحَمِ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتَهُ يَتَغَمَّبُهُ رِيخُوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوهُ تَي: هه رکه س به زه یی به خه لکدا نه یه ته وه نه وه خوای گه وره ش به زه یی به ودا نایه ته وه.

(۱) قوله : يصب منه قال القاري : أي ابتلاه بالمصائب والأمراض.

من حقوق المسلم على أخيه

له مافه گانی موسولمان به سهر براهه یه وه

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: مافی موسولمان به سهر موسولمان وه پینج شته، ده بیئت نه گهر سه لامی لیگرد وه لامی بداته وه، که نه خوش بور سهر دانی بکات، دواى مه یته که ی بکه ویئت بوسهر قه بران، نه گهر ده عوه تی کرد بجیئت به دهم ده عوه ته که یه وه، نه گهر پڑمی و گوتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) (سو پاس بوخوا) نه میش ده بیئت وه لامی بداته وه بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) (خوا ره حمهت پیبکات).

المصلح ليس بكذاب

نه وهی ته بایی ده خاته نیوان دوو که س دروژن نییه

۳۲- عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا، أَوْ يَقُولُ خَيْرًا. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: به دروژن دانان ریئت نه وهی له بهر ناشتی خستنه نیوان خه لکه وه قسه ی خیر ده هیئیت و ده بات و (هه ندیکیشی پیوه ده نیئت).^(۱)

(۱) نه مه یه که پیی ده گوت ریئت "دروى مه صله حهت" به واتای صولح و ناشتی خستنه نیوان خه لکه وه، نه که مه صله حهت به واتای سودو قازانج به ده ست هیئان بو که سه که، نه گهر وایئت هیچ درویه که حهرام نییه چونکه زوریه ی دروکان بو به ده ست هیئانی مه صله حهت شه خصیه. خوا په نامان بدات له درو سهرجه م تاوانه گانی تریش.

احفظ حق الجار

مافی دراوسی پیاریزه

۳۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَعَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتِهِ يَبْتَغِهِ مَبْرَى خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوهُ تَي: جِبْرِيلُ (سَهْ لَامِي خَوای له سهر بیت) هِنْدَه ناموژگاری ده کردم ده رباره ی پاراستنی مافه کانی دراوسی هه تا وام ده زانی دراوسی میراتی دراوسی به رده که ویت.

اجتنب الكبائر

دور بکه و هروه له تاوانه گه وره کان

۳۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: الْكَبَائِرُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ، وَقَتْلُ النَّفْسِ، وَالْيَمِينُ الْغَمُوسُ. ^(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

واته پیغه مبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: (هه ندیک له) تاوانه هه ره گه وره کان نه مانه ن: هاوبه ش بوخوا برپاردان، ئازاردانی دایک و باوک، کوشتنی موسولمان، سوینی درو.

أفش السلام

سه لام بلاو بکه ره وه

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَّلًا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبره ی خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: سویند به و خوایه ی گیانی منی به ده ست، ناچنه به هه شته وه تا ئیمان نه مینن، وه ئیماندار ی راسته قینه نین تا یه کتریتان خوش نه ویت، ئایا شتیکتان پی بلیم نه گهر نه نجامی بدهن خو شه ویستی بکه ویتته نیوانتان؟ سه لام له یه کتری بکه ن.

(1) هي التي يحلفها على أمر ماض كاذباً علماً.

رِیْزُو حورمه تی که سی یه کخواناس

۳۶- عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ طَارِقِ بْنِ أَشْتَمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هه رکه س بلّیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتا (هیچ په رستراویکی به حق نییه جگه له الله) وه بیّ باوه ربیّت به هه موو ئه و شتانه ی جگه له الله ده په رستریّن، ئه و (له م دنیا دا) خوین و مالی پاریزراوه وه (له و دنیا ش حساب و کتابی کرده وه کانی به ده ست خواجه.

فضل التوحید

چاکه ی یه کخوا په رستی

۳۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هه رکه س شایه تی بدات به (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) واتا هیچ په رستراویکی پاسته قینه نییه الله نه بیّت وه موحه مه د به نده و نیّر دراویتی، وه عیسا ش به نده و نیّر دراوی الله یه، وشه یه که به مهربه می گوتووه (وشه ی کن واتا ببه) و له پوچی خو یه تی، وه به هه شت پاسته و هه یه، وه ناگری دوزه خیش پاسته و هه یه، خوی گه وره ده یخاته به هه شته وه هه رچه نده کرده وه ی خراپیشی هه بیّت. (ته وبه شی لی نه کرد بیّت.)

المؤمن بين الخوف والرجاء

نُیماندار له نیوانی قرس و نومیادیه

۳۸- عن ابن مسعود (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ):
الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ. ^(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

واته پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فہرمویہ تی: بہہشت لہ نہ عل و
بیلاوہ کانتان نزیکترہ لیتانہ وہ (نہ گہر کاری بؤ بکن بہدہستی دہیتن) وہ دوزہ خیش ہروا
نزیکہ (نہ گہر خوتانی لینہ پارین خیرا بہرؤکتان دہ گریٹ).

احذروا الدنيا

نکا داری - خراپہ ی - دنیا بن

۳۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ):
«إِنْ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِي مَا يُفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا» ^(۲) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
واته پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فہرمویہ تی: نہ وہی لہ دوا ی خوم
دہ ترسم توشتان بیت (ببیتہ مایہ دورخستہ وہتان لہ دینہ کہتان) خوشی و پاژا وہی نہم
دنیا یہ (کہ زود کورته و بہ خیراییش دہ بریتہ وہ).

لا يبقى للمرء الا عمله

مروفتہ نہا کردہ وہ کانی بؤ دہ مینیتہ وہ

۴۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ
ثَلَاثَةٌ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ يَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
واته پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فہرمویہ تی: پاش مردن سی شت
دوا ی جہ نازہی مروفتہ دہ کہ ویت بؤ گورستان: کہ سوکاری و مالوسامانی و کردہ وہ کانی خوی،

(۱) شِرَاكِ نَعْلِهِ : هو السير الذي يكون على ظهر القدم في النعال (الحذاء) يعني ان الجنة قريبة
مثل قرب هذا السير في النعال للقدم وهو ترغيب ، و ترهيب من قرب النار .

(۲) زَهْرَةُ الدُّنْيَا هي زينة الحياة الدنيا ومتاعها الزائل وقيل زهرة للدلالة سرعة الفناء وقصر الحياة.

دوانیان تاسه رقه بران له گه لیداده بن و ده گه پینه وه ته نه یه کیکیان له گه لیدا ده مینیتته وه
که سوکارو مالو سامانه که ی ده گه پینه وه و کرده وه کانی له گه لیدا ده مینیتته وه.

الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ

ئهم دنیا یه زیندانی ئیمانداره

٤١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: ئهم دنیا یه وه
زیندان وایه بۆ ئیماندارو به مه شتی بیبا وه پرانه.

البر والاثم

چاکه و خراپه

٤٢- عَنِ الثَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ»^(١) رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: چاکه بریتیه ل
په وشت جوانی، خراپه ش ئه و کرده وانه یه کاتی (که سی له خواترس) ئه نجامیان بدات دل
خوری پیداییت و هه زنه کات خه لک پیتی بزانییت. (به لام ئهم پیناسه یه بۆ که سی لاده
خراپه کار نییه، چونکه ئه و جوړه که سانه نه ک دلیان نار هه ت نابی به ئه نجامدانی تاوان به لکه
شانازیشی پیوه ده که ن).

(1) وأما أهل الفسق والفجور فإن الآثام لا تحيك بنفوسهم ولا يكرهون أن يطلع عليها الناس بل بعضهم يتبجح ويخبر بما يصنع من الفجور والفسق، ولكن الكلام مع الرجل المستقيم فإنه إذا هم بسيئة حاك ذلك في نفسه وكره أن يطلع الناس على ذلك، وهذا الميزان الذي ذكره النبي عليه الصلاة والسلام إنما يكون مع أهل الخير والصلاح.

مَنْ يُحِبُّهُ اللَّهُ

خوا کینی خوشدهویت

۴۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي رِقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْخَفِيَّ» (۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: خوای گه وره
به نده یه کی خوش دهویت نه سیفه تانه ی تیدا بیت: له خواترس بیت و نه فس به رز بیت و
خوپار یزیت له ناوبانگ ده رکردن و زورترین کات به که موکوپیه کانی خویه وه خه ریکبی.

فضل الصدقة والتواضع

سودی مال به خشین و خویه که م زانین

۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هه رزگیز مال و سامان
به به خشین که م ناکات، وه خوای گه وره به نده لی بورده کانی خوی ریزدارده کات، هه رکه سیش
له به رخوا خوی به که م نیشان بدات و فیزی نه بیت ئیلا خوای گه وره (له به رچاوی خه لک) به رزی
ده کاته وه.

کن رفیقاً

نه رمونیان به

۴۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

(۱) الخفی: الخامل المنقطع إلى العبادة والاشتغال بأمور نفسه.

واته پیغهمبه‌ری‌خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهمویه‌تی: خوای‌گه‌ور
نه‌رمونیانه و نه‌رمونیانی خوشده‌ویت، وه نه‌و (پاداشته یان نه‌و سه‌ره‌نجامه) که به‌هوی
نه‌رمونیانیه‌وه ده‌یدات به‌هوی توندوتیژی و هیچ شتیکی تره‌وه نایدات.

یَسْرُ و بَشْرُ

ناسانکار و مژده‌دهریه

۴۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ)، عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَسْرُوا رَأَى
تَفْسَرُوا، وَبَشَرُوا وَلَا تُنْفَرُوا. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

واته پیغهمبه‌ری‌خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهمویه‌تی: ناسانکاربن و شر
(له‌سه‌رخوتان و خه‌لکیش) قورس و گران مه‌که‌ن، مژده‌دهرین و ترسینه‌رمه‌بن. (هه‌لبن
له‌سنوری شه‌رعدا، به‌لام خه‌لال‌کردنی حه‌رام‌کراوه‌کان له‌ناوبردنی خه‌لکه نه‌ک ناسانکار
بو‌یان.)

النصح للرعية

نامۆژگاری بو‌میله‌ت

۴۷- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ
وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيَهُ اللّٰهُ رَعِيَّةً، يَمُوتُ يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِّرَعِيَّةِ إِلَّا حَرَّمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِ الْجَنَّةَ ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

واته پیغهمبه‌ری‌خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهمویه‌تی: هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خوا
خوای‌گه‌وره کردی به‌کار به‌ده‌ستی خه‌لک، ئه‌ویش فیل و ته‌له‌که‌یان لی بکات، ئه‌وه کات
ده‌مریت خوای‌گه‌وره به‌مه‌شتی لی حه‌رام ده‌کات.

من اهل الجنة

له خه لکی به هشت

٤٨- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: وَأَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ: ذُو سُلْطَانٍ مُقْسِطٌ مُوَفَّقٌ، وَرَجُلٌ رَحِيمٌ رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِي قُرْبَى وَمُسْلِمٍ، وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ. ^(١) رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: سی تا قم (پیش
خه لکانی تر) ده چنه به هشت وه، کار به ده ستیکی داد به روه ری سه رکه وتوو، پیاویکی دلنه رم
له گه ل خزم و که سوکارو موسولمانان، وه موسولمانیکی ده ست کورتی نه فس به رز که داوی
هیچ له که س ناکات.

فضل الحياء

سودو باشه ی شهرم

٤٩- عَنْ عُمَرَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: شهرم و حه یا و
به تابروی به هه مو شیوه یه ک خیری پیوه یه.

من خصال الايمان

له سیفه ته کانی باوهر

٥٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ صَيفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. « مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

(1) رجل عَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ يَعْنِي أَنَّهُ فَقِيرٌ وَلَكِنَّهُ مُتَعَفِّفٌ لَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا يَحْسِبُهُ الْجَاهِلُ غِنًى مِنَ التَّعَفُّفِ.

واته پیغمبر ریخوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فرموده‌تی: هر که سبب‌وای به خر
 پوژی دواپی همه به با ریژی میوان بگریت، هر که سبب‌وای به خوا و پوژی دواپی هر
 بایه یوه ندی خزمایه تی نه بچریت، هر که سبب‌وای به خوا و پوژی دواپی همه به باقیسه ی خیریکار
 یان هیچ نه لیت.

من ادا ب الانتعال

دهوشتی پیلاو له پی کردن

۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 اتَّعَلَّ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمَنِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّامِ، لَتَكُنَّ الْيَمَنُ أَوْلَهُمَا تُنْعَلُ، وَآخِرُهُ
 تُنْزَعُ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغمبر ریخوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فرموده‌تی: که ویستتان پیلا
 (یان نه عل) له پی بکه یه که م تاکی راست له پی بکه ن، وه که ویستتان دایکه نن یه که م تا
 چه پ داکه نن، وانا قاجی راستان بو له پیکردن بایه که م بیت و بودا که ندن با دووهم بیت.

فضل تعلم القرآن وتعليمه

خیری فی ربونی قورنان و فیرکردنی خه لك

۵۲- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) آ
 (وسلم) خیرکم من تعلم القرآن وعلمه. رواه البخاری

واته پیغمبر ریخوا (صلی الله علیه وعلی آله وسلم) فرموده‌تی: باشتیرینتان ن
 که سه به که فیری قورنان ده بیت و پاشان خه لکیش فیرده کات.

فضل الماهر بالقرآن

پاداشتی نه و که سه ی شاره زایه له قورنان خویندندا

۵۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي
 يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ وَيَتَعَنَّى فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌ فَلَهُ
 أَجْرَانِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و علی آله وسلم) فہرمویہ تی: نه و کسه ی به جوانی قورن ده خوینیتہ وه (لای خوای گه وره پله ی هیئده به رزه) له گه ل فریشتہ به ریزه کاندایه، نه و کسه ش قورن ده خوینیت (هیشتا شاره زانه بووه تیایدا) نقه نقی تیداده کات (مه به ستیتی هیربیت) دوو پاداشتی بو دهنوسریت (پاداشتی خویندنه که و پاداشتی مه ولدان بو هیربون).

فضل سورة البقرة

گه وره یی سوره تی به قه ره

۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ سَلَّمَ) - قَالَ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتِه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و علی آله وسلم) فہرمویہ تی: ماله کانتان مه که ن به گورستان، شهیتان پاده کات له و ماله ی که سوره تی به قه ره ی تیدا ده خوینریت.

فضل الوضوء

گه وره یی پاداشتی ده ستنویژگرتن

۵۵- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ سَلَّمَ): «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضْوءَ، خَرَجَتْ خَطَايَاهُ مِنْ جَسَدِهِ حَتَّى تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِ أَظْفَارِهِ». (۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه و علی آله وسلم) فہرمویہ تی: مه رکه س به جوانی ده ستنویژبگریت، گونا مه کانی له له شی دهرده چن (ده شورینه وه) مه تا له بن نینۆکه کانی وه ده چنه دهره وه. (سویند به خوا پیاویک تازه خوا هیدایه تی دابوو په نجه که وره ی قاچی توشی نه خوشی بوو شه ش مانگ کیم و زوخوی لیده رچوو).

(1) الخطايا: واحدها خطيئة وهي الذنوب أو الآثام.

گه ورهیی پاداشتی بانگونیژ

۵۶- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الْمُؤَذِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْتَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: بانگبیژده کان له یوژده
قیامه تدا (سهریان نه وه نده به رزه) ملیان له هه موو که س در یژ ترده.

فضل الصلوات الخمس

گه ورهیی و پاداشتی پینچ نویژده فه رزه که

۵۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ» قَالَ الْخَمْسُ وَمَا يُقْبَلُ ذَلِكَ مِنَ الدَّرَنِ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نمونه ی پینچ
فه رزه ی نویژده که و ره وایه به به رده رگای به کیکتاندا بروت، یوژدی پینچ جار خو
تیابشوریت. نیت هر هچ پیسیه که به لاشه یه وه نامینیت. (نویژده کانیش به وشیه یه هه موو
تاوانه کان ی ده شونه وه و تاوانی پیوه نامینیت.)

فضل المشي الى المساجد

گه ورهیی پاداشتی چون بو مزگه وته کان

۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ، ثُمَّ مَضَى إِلَى بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، لِيَقْضِيَ فَرِيضَةً مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ، كَانَتْ خَطْوَاتُهُ إِحْدَاهَا تَحُطُّ خَطِيئَةً، وَالْأُخْرَى تَرْفَعُ دَرَجَةً». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکه س له ماله وه
هستوویژ بشوات وپاشان بچیت بو مزگهوت بو نه نجامدانی نوویژی فهرز، هه موو دوو هه نگاوێك
دهینیت، هه نگاوێکیان تاوانیکی دهسپێته وه هه نگاوه که ی تری پلهیهك بهرزی دهکاته وه.

فضل الصلّٰی العشاء والفجر

گه ورهیی نوویژی به یانی و عیسا

٥٠- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ، فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: هه رکه س نوویژی
عیسا به جه ماعهت بکات (پاداشتی هینده زۆره) وهك ئه وه وایه نیوهی شه وه که نه خه وتبیت
هه ونوویژی کردبیت، وه نه گهر نوویژی به یانیش هه به جه ماعهت بکات وهك ئه وه وایه هه موو
له وه نه خه وتبیت هه ر شه و نوویژی کردبیت.

الامر بقتال الناس حتي يوحّدوا الله

فهريمانکردن به جهنگان له گه ل خه لك تاكو په کتا په رستی بهرپاده کهن

٦٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) أُمِرْتُ
أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ يُحَمَّدُوا رَسُولَ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ، عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ.
تَّفَقَّ عَلَيْهِ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمویه تی: له لایه ن
خوای گه وره وه فهريمانم پێ کراوه بجهنگم له گه ل خه لك هه تاكو شایه تی ده ده ن به تاكوته نهایی
خوای گه وره له په رستندا، وه محهمهد نیراوی خواجه، وه نوویژبکه ن و زه کاتی ماله کانیا ن
ده ن، جا نه گهر نه وانه یان نه نجامدا (له م دنیا) سهرو مالیان پارێزراو ده بیت، مه گهر به یاسای
یسلام (و اتا له سه ر تاوانی کوشتن یان زینا بکوژینه وه) وه (له و دنیا) خوا خوی حسابی
شته شارداوه کانی ناو دلایان) له گه ل دهکات.

فضل الاذان والصف الاول

گه ورهیی پاداشتی بانگدان و ریزی یه که می نویژ

۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتِهِ يَتَغَمَّبُهُ رِيحُ خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوهُ تِي: تَهْ كَهَر خَلَا بِيَانِ زَانِيَا يَه بَانْ كَدَان وَ رِيْزِي يَه كَه مِي نُوِيْژِي جَه مَاعَت چَه نَدَه خِيْرُو پاداشتی هه يه، تَه وَا، به ده ست هِيْنا نِي تِيروپشكيان ده كرد.

فضل صلاة النوافل

گه ورهیی و پاداشتی نويژه سوننه ته كان

۶۲- عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ حَبِيبَةَ رَمْلَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّي لِلَّهِ تَعَالَى كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ، إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ - أَوْ: إِلَّا بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: ههر به نده يه كم موسه لمان له پورژيكد ا جگه له نويژه فهرزه كان "۱۲" پكات نويژي سوننه ت بكات، تَه خَوَا ي گه وره له به هه شتدا مالكي بُو دروست ده كات.

فضل صلاة النوافل في البيوت

گه ورهیی پاداشتی تَه نجامدانی نويژه سوننه ته كان له ماله وه

۶۳- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: صَلُّوا أَيْتُ النَّاسِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتِهِ پيغهمبهري خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فهرمويه تي: خه لكينه له ماله وه نويژه سوننه ته كانتان بكه ن، چونكه باشترين نويژ نويژ كردنه له ماله وه جگه له نويژ فهرزه كان.

فضل يوم الجمعة

گه ورهیی پوژی ههینی

٦٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا. رَوَاهُ مُسْلِمٌ»

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: باشتین پوژی ههینی به چونکه له و پوژده دا خوای گه وره ئاده می دروستکرد (سه لامی خوای له سه ر بیت)، وه له و پوژده شدا خرایه به هه شته وه وه هر له و پوژده شدا له به هه شت کرایه ده ره وه.

وجوب غسل الجمعة على البالغ

واجبیتی خوشوردن له سه ر که سی پیگه یشتوو

٦٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ»
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: خوشوردنی پوژی ههینی واجبه له سه ر هه موو که سیکی پیگه یشتوو.

فضل صيام المحرم وقيام الليل

گه ورهیی پاداشتی به پوژو بونی مانگی موچه رهم و شه و نوژیژ

٦٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ: شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ: صَلَاةُ اللَّيْلِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: باشتین پوژو دوی پوژوی مانگی په مه زان پوژوی مانگی موچه رهمه، وه باشتین نوژیژیش دوی نوژیژه فه رزه کان شه و نوژیژه.

فضل الدعاء بالليل

گه وره یی پارانده وه له شه ودا

٦٧- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: سه عاتیک هه یه له شه ودا هه رکه س تیایدا بیاریته وه داوای خیرو چاکه ی دنیاو قیامت له خوای گه وره بکات، نه وا خوای گه وره پیتی ده به خشیت، نه م (وه لامدانه ویه ش) له هه موو شه ویکدا هه یه.

فضل ليلة القدر

گه وره یی شه وی قه در

٦٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هه رکه س شه وی قه در هه ستیت (نویرۆ خواپه رستی بکات) به باوه ریون پی و چاوه پی پاداشته وه، خوای گه وره له هه موو تاوانه کانی رابوردوی خوش ده بیت.

استحباب السواك

موسته جه بیی - باشی - به کارهینانی سیواک

٦٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَوْلَا أَنْ أَشَقَّ عَلَى أُمَّتِي - أَوْ عَلَى النَّاسِ - لَأَمَرْتُهُمْ بِالسُّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نه گه ر نه بوایه به نه رکه و نارپه حه تی له سه ر ئوممه ته که م، نه وا فه رمانم پی ده کردن له سه رده تای هه موو نویرۆیکدا سیواک به کارهینن.

فضل يوم الجمعة

گه ورهیی پوژی شهینی

٦٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا. رَوَاهُ مُسْلِمٌ»

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: باشتین پوژی مهینی به چونکه له و پوژده دا خوای گه وره ئاده می دروستکرد (سه لامی خوای له سهر بیت)، وه له و پوژده شدا خرایه به هه شته وه وه هر له و پوژده شدا له به هه شت کرایه دهره وه.

وجوب غسل الجمعة على البالغ

واجبیتی خوشوردن له سهر که سی پیگه یشتوو

٦٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ»
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: خوشوردنی پوژی مهینی واجبه له سهر مه موو که سیکی پیگه یشتوو.

فضل صيام المحرم وقيام الليل

گه ورهیی پاداشتی به پوژوبونی مانگی موچه رهم و شه ونویژ

٦٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ: شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ: صَلَاةُ اللَّيْلِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: باشتین پوژو دوی پوژوی مانگی په مه زان پوژوی مانگی موچه رهمه، وه باشتین نویژیش دوی نویژه فه رزه کان شه ونویژه.

فضل يوم العرفة

گه ورهیی پوژی عه رهفه

۷۶- عن عائشة (رضي الله عنها) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « مَا مِنْ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ يُعْتَقَ اللَّهُ فِيهِ عَبْدًا مِنَ النَّارِ مِنْ يَوْمِ عَرَفَةَ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ »
 واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: هیچ پوژیک نییه به نه ندازه ی پوژی عارفه خوای گه وره به نده کانی خو ی پزگاریکات له ناگری دۆزه خ.

فضل الجهاد في سبيل الله

گه ورهیی تیکووشان له پیناوی خوا دا

۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: به پاستی له به هه شتدا "سه د" پله هه یه که خوای گه وره دایناوه بو تیکووشه رانی پئی خو ی، به یینی هه موو دوو پله یان به نه ندازه ی دوری نیوان نه رز و ئاسمانه.

فضل الفقه في الدين

گه ورهیی شاره زابوون له نایین

۷۸- عن معاوية بن أبي سفيان (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): مَنْ يُرِدْ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
 واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: خوای گه وره بیه ویت هه رکه س توشی خیرو چاکه ی بکات، شاره زای ده کات له دینه که ی خو ی.

گه ورهیی هه وئدان بو فیربونی زانستی شهرعی

۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ. (۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه بِتَفْهِيْمِهِ خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرْمُوِيهَتِي: هه ركهس پيگايه لا بگريته بهر بو چون به دواي فيريوني زانستی شهرعيدا، نهوا خواي گه وره پيگايه كي بوئاساز ده كات بو چونه به هه شت.

فضل الصلاة على النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)

گه ورهیی سه لاوات دان له سه ر پيغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)

۸۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاةٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا. رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه بِتَفْهِيْمِهِ خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرْمُوِيهَتِي: هه ركهس ته نها يه لا سه لاوات له سه ر بدات، خواي گه وره به هويوه وه "ده" جار سه لاواتي له سه ر ده دات.

من فضائل التسبيح

له سو ده كاني گوتني (سُبْحَانَ اللَّهِ)

۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ): كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتَه بِتَفْهِيْمِهِ خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرْمُوِيهَتِي: دوو وشه هه ن له سه ر زمان (گوتنيان زور سو ك و ئاسانن) وه له سه ر ته رازوي (خوايي) زور سه نكي و گرانن، وه خو شه ويستی خوداي گه وره وميهره بانن، كه بريتين گوتني له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ).

أحب الكلام الى الله

خوشه ويسترين گوته لای خوی گه وره

۸۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) «أَلَا خَيْرٌ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ». «إِنْ أَحَبَّ الْكَلَامُ إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه بِتَغَمْبَه رِي خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوِيَه تِي: ثَايَا بِيْت بَلِيْم خُوشَه وَيَسْتَرِيْن گُوْتَه لَاي خَوَاي گَه وَرَه چِيِيَه؟ بَرِيْتِيَه لَه (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ).

أكثر من الدعاء في سجودك

زور دوعا بکه له کاتی سوژده کانتدا

۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «قَرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه بِتَغَمْبَه رِي خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوِيَه تِي: ثَه وَکَاتَه ي کَه بَه نَدَه زُور لَه پَه رَوَه رَدگَارِي خُوِيَه وَه نَزِيک دَه بِيْتَه وَه، کَاتِي سوژده بَرْدَنَه بُوِيَه لَه وَ حَالَه تَه دَا زُور بِيَارِيْنَه وَه.

دعوة المسلم لأخيه

دوعای موسولمان بؤ براکهی

۸۴- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ خَيْرٌ قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِ. «رَوَاهُ مُسْلِمٌ وَاتَه بِتَغَمْبَه رِي خَوَا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرَمُوِيَه تِي: دوعای موسولمان بَه شِيُوَه يَه کِي نَهِيْنِي بؤ بَرَا موسولمانه کِي قَبُولَه، چُونکَه لَاي سَه رِيَه وَه فَرِيْشْتَه يَه کِي تَايِيَه ت هَمِيَه هَه رَكَات دوعای خَيْر بؤ براکهی بکات فَرِيْشْتَه کَه دَه لِيْت: ثَامِيْن هَه رَوَه هَا بُوْتُوش.

لا تكلم الا بخير

قسهی چاك نه بئتا مه يكه

۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْزِي بِهَا فِي جَنَّتِهِ. (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ)

واته پیغه مبه ری خواہی علی الله علیه وعلی آله وسلم (فہرمویہ تی: بہ راستی بہندہ یہ ک بہ بیئ وہی گوی بداتی، قسہ یہ ک دہکات کہ جیگہ ی پدہ زامہ ندی خواہ بہ ہویئ وہ و شہ یہ وہ خواہی گہ ورہ چہ ندین پلہ بہ رزی دہکاتہ وہ، وہ بہندہ ی واش ہہ یہ بہ بیئ گوی پیدان، تہ نہایہ ک قسہ دہکات کہ مایہ ی تورہ بونی خواہ بہ ہویئ وہ و قسہ یہ وہ خواہی گہ ورہ دہ یخاتہ دوڑہ خہ وہ۔
النمیمة من الکبائر

فیتنہ یی یہ کیکہ لہ تاوانہ گہ ورہ کان

۸۶- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ

واته پیغه مبه ری خواہی علی الله علیه وعلی آله وسلم (فہرمویہ تی: ہہ رکہ س فیتنہ یی بکات (قسہ بینیت و بیات) ناچیتہ بہ ہشتہ وہ. (واتا لہ گہ لگروی موسولماناندا ناچیتہ بہ ہشتہ وہ نہینا دواتر خواہی گہ ورہ دہ یخاتہ بہ ہشتہ وہ بہ بہ لگہ ی فہرمودہ ی ژمارہ ۲۷).

لا تنقل کل ما تسمع

ہہ رچیت بیست مہ یگیرہ رہ وہ

۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَفَى الْمَرْءَ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خواہی علی الله علیه وعلی آله وسلم (فہرمویہ تی: چی لہ وہ دروترہ بو کہ سیک، کہ ہہ رچی بیست (راست بیت یان درو) بیگیریتہ وہ.

(1) (مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ) (مَا يَرْضِي اللَّهُ تَعَالَى) (لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا) (لَا يَبَالِي بِهَا وَلَا يَلْتَفِتُ إِلَى مَعْنَاهَا خَاطِرُهُ وَلَا يَعْتَدِ بِهَا وَلَا يَهْمُهَا بِقَلْبِهِ) (يَسْخَطُ اللَّهُ) (مَا يَغْضِبُهُ وَلَا يَرْضَاهُ) (يَهْزِي بِهَا) (يَسْقُطُ بِسَبَبِهَا).

خوت پیاریزه له دژایه تی کردنی موسولمان

۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) «سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ وَاتِهِ بِتَفْهِمِ مَبْرِی خَو (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فَهَرْمُویَه تی: جَویندان به موسولمان فاسقویه، جه نگانیش له دژی کوفره.

احذر هذه الصفات

خوت پیاریزه لهم کرده وانه

۸۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَذَابِرُوا، لَا تَقَاطَعُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ. مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فهَرْمُویَه تی: یه کتری مه بوغزینن، چه سودی به یه کتری مه به ن، پشت له یه ک هلمه که ن دهنگ له یه کتر دامه برین، به نده ی خوا و برای یه کترین، چه لال نییه بۆ موسولمان له سی بۆژ زیاتر دهنگ له براهی دابریت.

كِبْرَةُ الْعَدْوَانِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَغَشَمِهِمْ

تاوانی دژایه تی کردنی موسولمان یان غه شکردن لییان

۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ خَنَلَ عَلَيْنَا السَّالِحَ فَلَيْسَ مِنَّا وَمَنْ عَشَنَّا فَلَيْسَ مِنَّا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فهَرْمُویَه تی: هه رکه س چه ک هه لگرت به رامبه رمان له ئیمه نییه، وه هه رکه سیش فیل و ته له که مان لی بکات له ئیمه نییه.

له رهوشته کانی نان خواردن

۹۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لَا تَأْكُلُوا بِالشَّمَالِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ بِالشَّمَالِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دهستی چپ نان
مه خون چونکه شهیتان به دهستی چپ نان دهخوات و ناو دهخواته وه.

احذر هذه المنكرات

خوت پیاریزه له م تاوانانه

۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «لَيْسَ مِنَّا مَنْ ضَرَبَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ»^(۱) مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دهستی چپ نان
نیه (کاتی که سیکی ده مریت) ده موچاو برنیت و سنگی دادریت و بانگ و هاواری نه فامی
مه لدات.

النهي عن اتیان العرافین و الدجالین

رینگری له چونه لای فالگره وه و جادوگره ران

۹۳- عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ - عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ فَصَدَقَهُ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا» رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به دهستی چپ نان
فالگره وه یه ک ده رباردهی مهر شتی ک پرسیری لی بکات، چل دانه پوژ نوژی قبولنا بیت.

(۱) (لَيْسَ مِنَّا) من أهل سنتا المهتدي بمدينا . (الْجُيُوبُ) جمع جيب وهو فتحة الثوب من أعلاه ليدخل فيه الرأس والمراد شق الثياب عامة . (بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ) قال في بكانه ونوحه ما كان يقوله أهل الجاهلية كقولهم يا سندن وعضدنا وأمثال هذه العبارات.

تحریم تصویر ذوات الارواح
 چه رامیتی وینه گرتنی گیان له بهر

۹۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذَّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
 واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: نه وکه سانه ی وینه
 ده کیشن (یان وینه ده گرن) له روژی قیامه تدا سزا ده درین و پیان ده گوتریت، نه و وینانه ی
 دوستان کردن پوچ بکن به به ریاندا.

بیوت لا تدخلها الملائكة

نه و مالانه ی که فریشه ی تی ناچیت

۹۵- عَنْ أَبِي طَلْحَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ
 واته پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: فریشه (مه لائیکه تی
 په حمه ت و وهی). ناچنه هیچ مالیکه وه که "سه گ" یان وینه ی تیدابیت. (نه م حوکه
 سه گی پاس و وینه ی زه روری ناگریته وه وه وینه ی هه وی و ته سکه ره).

هه نديك له جهرامكراوه كان

٩٦- عن حليفة (رضي الله عنه) قال سمعت النبي (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) يقول: لا تلبسوا الحرير ولا الديباج ولا تشربوا في آنية الذهب والفضة ولا تأكلوا في صحافها. (١) متفق عليه

واته پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) فهرمويه تی: جلی حریر له بهرمه کهن، وه له ده فری ثالثون و زیودا ناو مه خونه وه، و له ده وری و قاپی دروستکراو له ثالثون و زیودا نان مه خون.

المؤمن فطن

ئیماندار ژیره

٩٧- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) ان النبي (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) قال: لا يلدغ المؤمن من جحرٍ واحدٍ مرتين. متفق عليه

واته پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) فهرمويه تی: ئیماندار دوجار له کونیکدا ناگه زړیت.

أحب الأماكن الى الله و ابغض الأماكن الى الله

خوشه ویسترین و ناخوشه ویسترین شوین لای خوای گه وره

٩٨- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) قال « أحب البلاد إلى الله مساجدها وأبغض البلاد إلى الله أسواقها ». رواه مسلم

واته پیغه مبهري خوا (صلى الله عليه وعلى آله وسلم) فهرمويه تی: خوشه ویسترین شوین لای خوای گه وره مزگه وته کانه، وه ناخوشه ویسترین شوین لای خوای گه وره بازاره کانه.

(١) الديباج : صنف نفيس من الحرير ، وعطفه عليه من عطف الخاص على العام . الآنية : الرعاء للطعام والشراب . الصحفة : إناء كالقصة المبسوطة ونحوها، وجمعها صحاف.

له شينوازه کانی چاکه کردن

۹۹- عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ «
يَصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ
صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ
رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خواصی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: که یوژ ده که نه وه
مه موو ئیسکیکی لاشه تان صه ده قه یه کی له سهره، گوتنی مهر للبحان الله " یه ک
صه ده قه یه که، مه موو الحمد لله " یه ک صه ده قه یه، مه موو "لا اله الا الله" یه ک صه ده قه یه،
مه موو الله اکبر " یه ک صه ده قه یه، فه رمانکردن به باشه صه ده قه یه وپیگری له خراپه
صه ده قه یه، به لام ته نها نه نجامدانی دوو پکات نویژی چیشته نگاو بری نه وانه ی پیشو مه موو
ده که ویت.

من صفات اهل الجنة

ناکاری خه ئکی به هشت

۱۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ أَقْرَامٌ أَفْنِدْتُهُمْ مِثْلُ أَفْنِدَةِ الطَّيْرِ ». ^(۱) رَوَاهُ مُسْلِمٌ

واته پیغه مبهری خواصی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فه رمویه تی: چه ند کومه لیک
ده چنه به هه شته وه که دلوده رونیان (نه وهنده پاکه) وه ک سینهی بالنده وایه.

اللهم وبحمدك أشهد أن لا إله إلا أنت استغفرک واتوب إليك